

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/25/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813010004
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8813010004.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Jaroslava Bugeľa a JUDr. Emila Dubňanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.10.2014 v trestnej veci obžalovaného S. X. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 23.10.2013, sp. zn. 12 T 1/13, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného S. X..

odôvodnenie:

Okresný súd Vranov nad Topľou napadnutým rozsudkom sp. zn. 12 T 1/13 zo dňa 23.10.2013, podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona zrušil v trestnom rozkaze Okresného súdu Prievidza, č. k. 3T 209/2011-147 zo dňa 18.10.2011 výrok o vine a výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona a bol mu podľa § 221 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 2 Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 13 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Následne obžalovaného S. X., nar. X.X.XXXX v J., trvale bytom Ul. K. č. XXXX/X, M. G., okr. I. W. nad O., uznal vinným zo spáchania pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe že,

1/ v presne nezistenom čase, asi začiatkom mesiaca december 2008, cez internet cez sprostredkovateľa od poškodenej V. L. pod zámienkou sprostredkovania pôžičky vo výške 2.000.000,- Sk (66.387,84 Eur), vylákal pred podpisom zmluvy poistnú zábezpeku pôžičky, ktorú mu poškodená vo výške 16.500,- Sk (547,70 Eur) dňa 16.12.2008 zaslala prevodom zo svojho účtu z B. prostredníctvom spoločnosti Western Union do J. republiky a dňa 30.12.2008 mu na jeho požiadanie zaslala druhú časť poisťnej zábezpeky vo výške 16.500,- Sk (547,70 Eur), pričom k podpisu zmluvy ani k vyplateniu hotovosti nedošlo a poškodenej V. L. nevrátil ani poisťnú zábezpeku pôžičky, čím jej spôsobil škodu vo výške 33.000,- Sk (1.095,40 Eur),

2/ prostredníctvom internetu dňa 16.12.2008 a následne dňa 30.12.2008 pod zámienkou sprostredkovania pôžičky vylákal od poškodenej F. M. z O. nad G. sumu vo výške 32.994,- Sk (1.095,20 Eur), ktoré poškodená mu zaslala prostredníctvom služby Western Union a ktoré si dal vyzdvihnúť prostredníctvom svojho známeho W. T., a to najprv sumu 16.494,- Sk (547,50 Eur), zaslanú na adresu bydliska jeho kamaráta Z. pod Z., ktoré peniaze tam vybral na pošte dňa 17.12.2008 a potom sumu 16.500,- Sk (547,50 Eur), zaslanú do J. republiky, ktoré peniaze vybral na pošte v Z. dňa 2.1.2009, a ktoré peniaze mu W. T. v Z. odovzdal, pričom pôžičku následne poškodenej nesprostredkoval a peniaze použil pre vlastnú potrebu, čím takto pre poškodenú F. M., nar. XX.X.XXXX, bytom O. I. G., M. R.. XXXX/XX, spôsobil škodu vo výške 1.095,20 Eur.

Za to mu súd uložil podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 4 Trestného zákona, pri zistení prevahy

príťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona a neexistencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona spoločný súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Humenné zo dňa 17.6.2009, sp. zn. 2 T 80/2009, právoplatným dňa 30.10.2009, ktorým bol obvinenému podľa § 221 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. m/ Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil povinnosť z titulu nároku na náhradu škody zaplatiť F. M., nar. XX.X.XXXX vo O. I. G., trvale bytom O. I. G., M. R.. XXXX/XX sumu 1.095,20 Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil povinnosť z titulu nároku na náhradu škody zaplatiť poškodenú V. L., nar. XX.X.XXXX, t. č. bytom O. Q. F. X, L. X. Y., G., sumu 1.095,40 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku poškodenú V. L. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie alebo na konanie pred iným príslušným orgánom.

Dňa 28.10.2013 obžalovaný podal odvolanie proti rozsudku. Obžalovaný S. X. svoje odvolanie doplnil podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 29.1.2014. Obžalovaný hodnotí jednotlivé štádiá konania a konštatuje, že v jeho prípade došlo k porušeniu prezumpcie neviny. Tento základný princíp podľa jeho názoru nebol akceptovaný v štádiu prípravného konania, pretože orgány činné v trestnom konaní predčasne vytvárali si pozitívne subjektívne presvedčenie o jeho vine. Postup v tomto konaní smeroval k eliminácii tejto prezumpcie neviny. Už pri prvom stretnutí s advokátom nadobudol nedôveru k advokátovi, ktorý mu bol ustanovený. Poukázal na jeho vzťah s vyšetrovateľom, s ktorým si tykal a samotný priebeh vyšetrovania, nehovoriac o aktívnej obhajobe zo strany obhajcu, nenapíňal formálnosť tohto vyšetrovania. Podľa názoru obžalovaného došlo k porušeniu zásady legality. Zdôraznil, že osoba menom K. nebola trestne stíhaná, aj keď sa priamo na páchaní skutku podieľala. Obžalovaný konštatuje, že postupom obhajcu a orgánov činných v trestnom konaní v štádiu prípravného konania došlo k porušovaniu jeho práv na obhajobu a takýmto postupom znemožnili objektívne a nestranné rozhodnutie okresného súdu, ktoré sa odvíjalo od nesprávnych použitých právnych ustanovení v štádiu prípravného konania. Z pohľadu kontradiktórnosti pojednávania konštatoval, že ustanovený obhajca JUDr. X. nemal úlohu jeho obhajcu, ale mal dopomôcť za aktuálneho krytia k jeho odsúdeniu. Rozvíjal úvahu, že samotná poškodená je z O. nad G., tak ako aj obhajca, sudkyňa, nehovoriac o prokuratúre, je potrebné konštatovať, že O. nad G., vzhľadom na počet obyvateľov a sociálne zázemie, existuje tam prepojenie. Chcel sa uistiť, že aspoň na okresnom súde bude sa rozhodovať nezaujate, bez predsudkov a vopred stanovených cieľov. Chcel zistiť, či advokát koná iniciatívne v jeho prospech. Sudkyňa na prvom pojednávaní reagovala po jeho pripomienke k forme zaznamenávania priebehu konania tak, že mu povedala, že nemá špekulovať, že môže skutok aj prekvalifikovať. Takéto útoky zo strany sudkyne mali pokračovať a sudkyňa samovoľne upravovala jeho výpovede. Advokát v tomto smere nekonal, z čoho obžalovaný vyvodil si záver, že existuje spomínaný kontakt jeho obhajcu na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Následne podal žiadosť o zmenu obhajcu, po čom mu boli ustanovení dvaja obhajcovia. Obžalovaný zdôraznil, že ani s jedným z nich nerozprával, ani oni nemali záujem, aby sa s ním poradili. Hodnotil, že došlo k porušeniu jeho práva komunikovať s obhajcom dôverným spôsobom. V konaní pred súdom nebola rešpektovaná rovnosť strán. Na základe týchto skutočností navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, f/ Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok a vyniesol nasledujúci rozsudok: na základe § 44 Tr. zákona upúšťa od ďalšieho potrestania.

Obžalovaný požiadal krajský súd, aby konal v jeho neprítomnosti, zároveň vyjadril, že bude očakávať spravodlivé rozhodnutie krajského súdu.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo; na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané,

prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného S. X. nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného S. X., výsluchom poškodenej F. M., svedka I. K., svedka T., svedkyne B. H., listinnými dôkazmi, ktoré boli zabezpečené v štádiu prípravného konania.

Obžalovaný S. X. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný, no súd toto vyhlásenie neprijal s prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaný tvrdil, že na spáchaní trestnej činnosti sa podieľali aj svedkovia, ktorí boli vypočutí v tejto trestnej veci. Obžalovaný vo svojej výpovedi sa de facto priznal k spáchaniu trestnej činnosti, no tak, ako to vyjadril vo svojom prvotnom vyhlásení konštatoval, že nebol sám, ktorý sa podieľal na páchaní trestnej činnosti, popísal účasť svedkov K. a T..

Súd prvého stupňa podrobne rozobral výpovede svedkov, ktorí boli vypočutí na hlavných pojednávaniach a dospel k správne mu záveru, že obžalovaný je okrem svojho samotného priznania usvedčovaný aj svedeckými výpoveďami svedkov, ktorých vypočul, a jeho výpoveď je aj v súlade s listinnými dôkazmi, ktoré boli zabezpečené v štádiu prípravného konania, ktoré oboznámil následne na hlavnom pojednávaní.

Na základe vykonaného dokazovania sa súd zaoberal právnou kvalifikáciou skutku, podrobne rozobral jednotlivé stránky skutkovej podstaty a dospel k správne mu záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona po stránke objektívnej, ako aj subjektívnej s úmyslom priamym podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona.

Vzhľadom na záver odvolania obžalovaného je potrebné uviesť, že odvolanie obžalovaného smeruje proti výroku o treste. Samotný obžalovaný S. X. navrhoval, aby krajský súd v jeho prípade podľa § 44 Tr. zákona upustil od ďalšieho potrestania.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu zhodnotil osobu obžalovaného, zdôraznil, že prihliadal na všetky okolnosti a riadil sa zásadami, ktoré vyplývajú z ust. § 34 Tr. zákona pre ukladanie trestu. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba na Okresnom súde Vranov nad Topľou je dielčím skutkom pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 221 Tr. zákona. Za čiastkový útok v tomto prípade bol obžalovaný odsúdený už trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3 T 209/11 zo dňa 18.10.2011, ktorým mu bol za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 13 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň bol zrušený výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T 80/2009 zo dňa 17.6.2009, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní jedného roka. Pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd prvého stupňa postupoval správne, keď ukladal obžalovanému spoločný trest odňatia slobody. Dôsledne sa riadil ustanovením § 41 ods. 3 Tr. zákona.

V danom prípade súd prvého stupňa pochybil, keď ukladal trest odňatia slobody obžalovanému S. X. podľa ust. § 221 ods. 1 Tr. zákona. Keďže súd prvého stupňa ukladal spoločný súhrnný trest odňatia slobody, mal sa dôsledne riadiť ust. § 42 ods. 1 Tr. zákona, z ktorého vyplýva, že ak odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý bol spáchaný skôr, ako súdom prvého stupňa bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na ust. § 41 ods. 1 Tr. zákona, z ktorého vyplýva, že ak dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody sú rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich. V danom prípade jednoznačne vyplýva, keďže bol ukladaný súhrnný trest odňatia slobody, že súd prvého stupňa mal ukladať trest odňatia slobody podľa najprísnejšie trestného ustanovenia Trestného zákona, teda podľa ust. § 221 ods. 2 Tr. zákona, ktorý bol použitý v trestnom rozkaze Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T 80/09 zo dňa 17.6.2009.

Toto pochybenie súdu prvého stupňa krajský súd nemohol napraviť, pretože v danom prípade odvolanie podal iba samotný obžalovaný S. X. a krajský súd nemohol ísť v neprospech obžalovaného S. X..

Aj napriek tomuto pochybeniu krajský súd dospel k záveru, že účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zákona sa u obžalovaného S. X. dosiahne spoločným súhrnným trestom odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov. Nepochybil súd prvého stupňa, keď obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný v dobe posledných 10 rokov už bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Keďže súd ukladal spoločný súhrnný trest, správne postupoval, keď zrušil aj výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Humenné, sp. zn. 2 T 80/2009 zo dňa 17.6.2009.

V postupe súdu prvého stupňa krajský súd nezistil ani pochybenie pri rozhodovaní o uplatnených nárokoch na náhradu spôsobených škôd.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.